

Spotvogel

Vogelkenners

Neem nou alleen al de Koolmees. Miljoenen uren heeft de mens ondertussen besteed om zijn bestaan beter te begrijpen. Hoe lang, hoe ver, hoe veel, om maar te zwijgen over waarom. Duizenden boeken en artikelen over dit ene gewone meesje, maar het lijkt wel of we steeds minder weten. Elk antwoord is slechts het begin van een nieuwe vraag. We onderscheiden meer dan 50 koolmeesgeluiden maar we kunnen hen niet verstaan. Dieren hebben geen taal, zeggen we dan, maar we vergeten dat dit enkel iets zegt over het onvermogen van onze zintuigen om de dieren geluiden om te zetten in signalen die onze hersens kunnen verwerken. We vinden onszelf de maat van alle dingen en gaan er met misplaatst superioriteitsgevoel aan voorbij dat elke diersoort het recht heeft om diezelfde mening te hebben. Vogels kennen elkaar veel beter dan wij mensen hen ooit zullen leren kennen - ze zijn al veel verder met hun onderzoek dan wij. Vogelsoorten onderling verstaan en begrijpen elkaar met een subtiel gemak waaraan de mens nooit zal kunnen tippen.

Dit wordt me weer eens goed duidelijk op het Eemshaventerrein. Diverse Torenvalken bidden het middenveld over en alleen de muizen rennen. Als de Sperwer langskeilt lachen de Eksters, hoewel toch wat ongemakkelijk. Bij het verschijnen van een Buizerd doen vogels op de grond een klein stapje opzij. Maar dan besluit de Slechtvalk dat het tijd is en begint een jachtvlucht. Haar vlucht volgen is geen kunst want alles wat de kracht heeft, van Graspieper tot Grote Mantelmeeuw, gaat op de wieken als zij verschijnt. Lady killer on the loose.

Vogels zijn vogelkenners.